

ಶುಷ್ಟಯೋಗ, ಸಿದ್ಧಷ್ಟಯೋಗ, ದುರುಷ್ಟಯೋಗ, ಮಹಿಳಾಯೋಗ

ಯೋನತಾನನು ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನನ್ನ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದುನೆ. ಅವನೂ, ನಿಕು “ತನ್ನ ಕುಲಯ ತುಷ್ಟಪವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದನು.” ನಮ್ಮ ಕಢಿಯು 1 ನಮ್ಮುವೇಲ 14ರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅರನ ನೌಲನು ಹಾಪಮಾಡಿದ್ದನು. ಅವನ ನೇವೆಯು ಕೆಷ್ಟದ್ದಲಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೆಷ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದಾಗ್ಯ ಅವಸಿಗೆ ನಂಜಗನ್ನು ಬಲಶಾಲಯಾದ ಮುಗ ಯೋನಾತಾನನು ಇದ್ದನು. ಫಿಳಿಷ್ಟಿಯರ ಸಿಯಂತೆಣದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಲಡ್ಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಯಾವುದೇ ಕುಮ್ಭಾರಸಿಗೆ ಇನ್ನಾಯೆಲಾನಲ್ಲಿರಲು ಅಪ್ಪಣಿಯರಾಲ್ಲ. ಸೈನ್ಯವು ಕೇವಲ ಗುದ್ದಲ, ನಾಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು, ಕೇವಲ ಅರನ ನೌಲ ಮತ್ತು ಯೋನಾತಾನರಲ್ಲಿ ಬಾಣಗಳೂ ಲಡ್ಡಗಳೂ ಇದ್ದವು, ಅದರೆ ಯೋನಾತಾನಸಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹೊರುವವಸಿಗೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ, ಸುನ್ನತಿಯಲ್ಲಿದ ಹಿಳಿಷ್ಟಿಯರನ್ನು “ಹೊಡೆಯುವದಕ್ಕೆ” ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಹಿಸಿದನು. (ಅವನು ಎಷ್ಟು ಭಾವೋಂದೇ ಗರ್ವಭೂತವನಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಉಹಿಸಿಲಿ!) ಅವರು ಬಹು ನಂಬ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅದರೆ, ಹಲ್ಲಿಷಿತಿಗಳು ನಲಿಯಾಗಿದ್ದವು! ಯೋನತಾನನು “ತನ್ನ ಕುಲಯ ತುಷ್ಟಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊರಿಟ್ಟನು”? “ಬಹು ನಂಬ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ವೈಲಯ ಬಂದೇ ಲಡ್ಡದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಬಾ ಎಂದು ಕರೆದರೆ, ಅಗ ಅದು ದೇವರ ಜಯದ ನಂತೇತವಾಗಿರುವುದು” ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಆಯುಧ ಹೊರುವವಸಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನಾವು ಕುಲಯ ತುಷ್ಟಪವನ್ನು ಹಾಕುವ ಮಾರ್ಗವು ಇದಾಗಿದೆಯೇ? ಹಿಳಿಷ್ಟಿಯರು ನಂತೇಂಳಿದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಇಷ್ಟತ್ತು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಯೋನತಾನನು “ಕ್ಯಾಲಾರಿಂದ” ಮೇಲಕ್ಕೆ ವೀಲಿದನು. ಭೂಬಿಯು ಕಂಹಿಸಿತು ಮತ್ತು ಫಿಳಿಷ್ಟಿಯರು ನಡುಗಿದರು! ದೇವಲಗಾಗಿ ಮಹಾಜಯವನ್ನು ಯೋನತಾನನು ಅನಂದಿಸಿದನು.

1 ನಮ್ಮುವೇಲ 14ರಿಂದ ನಾವು ಶ್ರಾಂಕನೆಯ ಅತ್ಯಯೋಗ, ದುರುಷ್ಟಯೋಗ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರಾಂಕನೆಯ ಹಲಿಂದ್ದ ಬರಹದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಚೊದಲು, ನಾವು ಶ್ರಾಂಕನೆಯ ಅತ್ಯಯೋಗವನ್ನು ಯೋಜಿಸಿ ನೋಡಿ. ನಾಯಕರು ಶ್ರಾಂಕನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಆಯ್ದು ಮಾಡಲ್ಪಡಬಾರದು, ಆದಾಗ್ಯ ಶ್ರಾಂಕನೆಯಲ್ಲಿದೇ ಅವರು ಆಯ್ದುಮಾಡಲ್ಪಡಬಾರದು. ನಾಯಕರು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವಾಗ ಮತ್ತು ತುನಂಗಿಗಳು ಆಯ್ದುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವಾಗ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ನಮಯಗಳು ಗಣಜಾಯಿಂದ ತುಂಜರುತ್ತವೆ. ಯಾಕೆ? ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರ ಬದಲು ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ತಹ್ಮಾದ ತುಮಾಣಗಳ ತುಬಲ ವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 1ರಲ್ಲಿ ಯಾದನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಅಯ್ದು ಮಾಡುವ ಬಿಂಬಿದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತನು ಧೃಥತೆಯಳ್ಳುವನಾಗಿದ್ದನು. ಮನುಷ್ಯನು ಅಹಂತೆಯಳ್ಳುವನಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರು ಅಹಂತೆಯಳ್ಳುವರಾದರು. ಅಗ ದೇವರು ತೇಮಾನ ಮಾಡಿದನು. ಖಿಶನಲ ಗುಂಪು ಶ್ರಾಂಕನೆ ಮತ್ತು ಉಪಯಾನ ಮಾಡುವದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 13:1-3). ಹಿಂತಿಯರು ಅನಂತರ ಶ್ರಾಂಕನೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಉಪಯಾನ ಮಾಡುವದಲ್ಲಿ ತುಪಿಟ್ಟಿನಲ್ಪಟ್ಟರು

(ಅಪ್ರೋಸ್ತಾರ ಕೃತ್ಯೇಗಳ 14:23). ಹೊದಲು ಶ್ರಾಧೀಕ್ಷಿಸಿಲ! ನಮಯಿಗಳ ಕಲಣವಾದ ಪುಗಳಾಗಿರುವಾಗ, ಸಭಾನಾಯಕರು ಶ್ರಾಧೀನುವುದು ಆಗತ್ಯವಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಗ ಯಶಸ್ವಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಗ, ಶ್ರಾಧೀನೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಹಾಗೂ ತಡೆಗಟಿನುವುದು ನುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೀನೆಯಲ್ಲಿಯ ಆಗತ್ಯತೆಗಳು ಬದಲಾಗುವಹುದು, ಅದರ ಶ್ರಾಧೀನೆಗಾಗಿ ಆಗತ್ಯತೆಯು ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ! ಯಾವುದೇ ನಭಿ; ಯಾವುದೇ ನಾಯಕನು, ಶ್ರಾಧೀನೆಗಾಗಿ ಆಗಾಧವಾದ ಆಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋನಾತಾನನು ತಸ್ಮಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲ - ಅದರ ದೇವರ ಕಾರಣದಿಂದ ಜಯಾಂತಾಯಾದನು. ಹೊದಲು ಶ್ರಾಧೀಕ್ಷಿಸಿಲ!

ಎರಡನೆಯದು, ಶ್ರಾಧೀನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಳಿಸುವದನ್ನು ಪಲಿಳ್ಳಿಸೋಣ. ಯೋನತಾನನು ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿರ್ದನೇಲೇ? ಯಾಕಂಡರೆ ಹಿಂಸ್ಯಿಯರು ಸೋಣ ನಲ್ಪುಡಬೀಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸಿದ್ದನು. ಯೋನತಾನನಲ್ಲ ರಹಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಂಶಜಿ ಇರಲ್ಲ; ಅವನಾಲ್ಲ ಸ್ವಂತ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾಗಿ; ಅವನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲಾಲ್ಲ. ಅವನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿ ರೋಮಾಂಜನೋಂಡನು. ಕಿಂಗಿದ್ದರೂ, ಶ್ರಾಧೀನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ನುಲಭವಾಗಿದೆ. ಶ್ರಾಧೀನೆಯು ತಪ್ಪಾಗಿ, ಹೋನಕರವಾದ ಉದ್ದೇಶತಪ್ಪಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪುಡಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಶ್ರಾಧೀನೆಯೋಂದಿಗೆ ಜನರನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸೋಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರಸಂಗಿಯು ತಾನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಂದನ್ಯಾಸನ್ನು ಶ್ರಾಧೀನಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೋಳ್ಳಬಾರದು - ಅವರು ಕೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಶ್ರಾಧೀನತಕ್ಕದ್ದು, ಅದರೆ ಅವನ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಸೋಣತು ಹೋಗುವವು. ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಶ್ರಾಧೀನೆಯಾಗಿ ಅಂತರಾಂಜನೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಬೆಂಜಲ್ಪುಡಬೇಕು. ತಿಳಿಯಲು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಲಿ; ಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಾಧೀಕ್ಷಿ. ವಿಳಂಬ ಮಾಡಲು ಶ್ರಾಧೀನೆಯು ಒಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯದ ಮಾಡಲು ಒಂದು ನಮಯಿಬಿರುವುದು. ಶ್ರಾಧೀನೆಯು ಅನಾಮಧ್ಯಕ್ಷತಪ್ಪಾಗಿ ಹಯಾರ್ಥ ಯವಾಗಿರಲಾರದು.

ಮೂರನೆಯದು, ಶ್ರಾಧೀನೆಯ ದುರುಪಯೋಗದ ಕಡೆಗೆ ಸೋಣಬೇಕು. ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ದುರುಪಯೋಗದಿಂದ ಜನ್ಮಾವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿನುವುದು ಆಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ; ದುರುಪಯೋಗವು ನಾಶಧಾರಿಸಿದಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ದುರುಪಯೋಗವು ಒಂದು ನಮ್ಮೆಯನ್ನು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಶೀಳವಿಡಿಸಲ ಎಂದು ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೇಳುವುದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ದುರುಪಯೋಗವು ನಮ್ಮೆ ಸ್ವಂತ ನುಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಾಗಿದೆ. “ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಒಳ್ಳಿಯವನ ಹಾಗೆ ಕಾಣಬಹಂತೆ” ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಶ್ರಾಧೀನೆಯು ಎಂದೂ ಇರಲ್ಲಾ, ಶ್ರಾಧೀನೆಯ ಯೋಜನುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಅಹ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಉದಾರತೆಗೆ ಹಯಾರ್ಥ ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯಲ್ಲದ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗೌರವವನ್ನು ಎದುರಿನಲ್ಲು ಶ್ರಾಧೀನೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. ನಾಯಕರು ತಾವು ಮಾಡಲಾರದಂಥದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ದೇವರಿಗೆ ಶ್ರಾಧೀನತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಯೇಣುವು ಇನ್ನೂ, “ನಭಿಯ ಶಿರನ್ನು” ಅಗಿದ್ದಾನೆ (ಎಥನೆ 1:22, 23; ಕೊಲ್ಲಾನ್ನೆ 1:17-19). ದೇಹವು (ನಭಿಯ) ಶಿರಸ್ಸಿನ ಕೆಳಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಶೈತ್ಯತ್ವದಾಳ್ಳ ಅಸ್ತಿವಾರದ ತಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಶಿರನ್ನು ದೇಹವನ್ನು ಜಾಲನ್ನುತ್ತದೆ. ಶಿರನ್ನು ದೇಹವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದು, 1 ಸಮಯೇಲ 14ರಣ, ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಜಲಭ್ರಂಧ ಬರಹದ ಉಹಯೋಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಹುಷ್ಟ ದೈಯು ದ್ವಾರಿರಬಹುದು! ದೇವರ ಜಿತ್ತದಿಳಿ ಇರುವಂಥಿಂದ್ದು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅಜೀಯರಸ್ವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ! ಯೋನತಾನನು, ಎಲ್ಲ ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿದನು. “ನಮ್ಮ ವೈಲಿಗಳ ದೇವರು ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಂದೆಂದು ಬಯಸುವನೋ ಅಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು! ಹೊದಲು ಶ್ರಾಧಿಸಿಲಿ!

ಶ್ರಾಧಿಕಾರ ಶ್ರಿಸ್ತಮ

ಯೋಹಾನ 17:1-26

“ಆತನಾದರೆ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವರ ಶ್ರಾಧೆನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು” (ಲೂಕ 5:16).

ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ದೇವರು ಬಲಪುಷ್ಟವಾಗಿರುವಂತೆ ಬಲಪುಷ್ಟದ್ವಾರಿದೆ, ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ವಾಗ್ಣನಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಬಿತ್ತಿಗಳ ದೇವರ ಜಿತ್ತದ ಮತ್ತು ಬಲದ ಬಿತ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯೇಸುವು ಈ ನತ್ಯವನ್ನು ನಂಜಿದನು ಮತ್ತು ರೂಪಿಸಿದನು. ಲಾಜರನ ನಮಾಧಿಯ ಬಣಿಯಿಲ್ಲ, ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದನು. ಯೋಹಾನ 11:41-43 ಹಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ,

ಆಗ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತು ಯೇಸು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿ - ತಂದೆಯೇ, ನಿನು ನನ್ನ ಶ್ರಾಧೆನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ: ನಿನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಶ್ರಾಧೆನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವರವನಾಗಿದ್ದೀ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ: ಅದರಾ ನಿನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಹಿಸಿಕೊಣ್ಣಿ ಎಂದು ಸುತ್ತಲು ನಿಂತಿರುವ ಜನರು ನಂಬಿವಂತೆ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಿರು ಈ ಮಾತುಗಳ ನ್ಯಾಡಿನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಶಭ್ದಿಂದ - “ಲಾಜರನೇ, ಹೊರಗೆ ಬಾ” ಎಂದು ಕರಿದನು.

ಶ್ರಾಧಿಕಾರ ಶ್ರಿಸ್ತನು! ಶ್ರಾಧಿಕಾರ ದೇವರು! ಆತಕರಣಿ! ಯೇಸುವು “ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ದೇವರು,” ಅಳತೆಯಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವಿದ್ಧಿವನು (ಯೋಹಾನ 1:1, 14-17; 3:34), ಆದಾಗ್ಯ ಆತನಿಗೆ ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಅರ್ಥಕರೆಯಿತ್ತು! ಜೀವಿಸಿದ ಯಾವನೇ ಒಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನು ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು. ಶ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧೆನೆಗಿಂದ ಶ್ರಾಮವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ನಾಳನವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಆಳ್ಳಯೆಕರವಾದದ್ವಾರಿದೆ.

ಕೆಲವೊಂದು ಪಟ್ಟಣಿದ ನಂಗಿತ್ತಿಗಳು ಹೊರಣು ಹೊರಣುವದಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವು ನಿಜವಾರಿಯೂ ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದನು - ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಹೋ ಧನೆಯು, ಅತ್ಯಾಂತಲರು ಹೇಗೆ ಶ್ರಾಧೆನಂಬಿಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಾನು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಲೂಕ 11ರಣ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯೇಸುವು ಸಹ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಸಂಗಿನಿಖಿತೆಯಿಲ್ಲ ತೊಡಗಿದ್ದನು (ಫ್ರಾಯ 6:5-8). ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ದುರಜಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು

ಎಜ್ಜಲಸಿದನು: ಹೊಡಲನೆಯಾದು, ನಾವು ತಹಣ ಗಳಂತೆ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸಬಹುದು (ಪಜನ 5), ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯಾದು, ಅನ್ವರಂತೆ ನಾವು ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸಬಹುದು (“ಅಜ್ಞಾಸಿಗಳು”; ಪಜನ 7). ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯನ್ನು ಕುಲತ “ಮೃದುವಾದ” ಭಾವನೆಯಿಳ್ಳ ಪನಾಗಿದ್ದನು. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ “ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನಾ ಕೋಣಗಳು” ಇರಬೇಕೆಂದು ನಲಹ ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ (ಅಂತರಂಗದಲ್ಲ) ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಗಳು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬಹುಮಾಸಿನಲ್ಲಿಡುವವು ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಗರಿಗಳ ಮತ್ತು ತೋಲಕೆಯ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಗಳನ್ನು ಯೇಸುವು ಬಂಡಿಸಿದನು. ಗೈತ್ತಿಮನೆಯಲ್ಲ ತನ್ನಜ್ಞಾಂದಿಗೆ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯಲ್ಲ ತುಚ್ಛೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೇಸುವು ಹೇತು, ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಯೋ ಹಾನನನ್ನು ಆಹ್ವಾಸಿಸಿದಾಗ, ಆತನು ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಕಲ್ಪಿಸೆಯುಬಿಕೆಂದ ದೂರ ಹೇಳಿದನು (ಲಾಕ 22:41). ಯೇಸುವಿಗೆ, ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯ ಬಹಳ ಹೈಯಾಕ್ರಿಕವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ನತ್ಯಾರ್ಥರಣೆ

ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯ ಮೇಲನ ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನತ್ಯಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿಕೊಂಡಿ. ಯೇಸುವು ಎಂದೂ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನಾ ಜೋಡಿಗಾರರಿಂದ್ದು ನೇಬಿಸಲಾಗಿ. ಒಂದಾಗಿ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನುವುದು ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ದ್ವಾರಿಯದಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮೈಜಾರಕ ಸಹೋದರಸಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ವಾರಿದೆ. ಯೇಸುವಿಗೆ ಎಂದೂ “ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸಾಬಿಲರು” ಇರಿಲ್ಲ, ಇದು “ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಷ್ಟುತನವಾಗಬಹುದು.” ದೊಡ್ಡ ವಿವರಣೆಗೆ ಇಲ್ಲ ನಿದೀರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆತನು ಎಪ್ಪತ್ತು ಜನರಿಂದ್ದು ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ, ಆತನು ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿ (ಲಾಕ 10:1-16; ನೋಡಿಲ ಲಾಕ 9:1-6ರಲ್ಲ ಯೇಸುವು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಂದ್ದು ಕಳುಹಿಸಿದನು). ಯೇಸು ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲರೆಂದಿಗೆ, ಬೈಬಲು “ದ್ವಿನಂದಿನ ಧ್ಯಾನಗಳು” ಬಗ್ಗೆ ವಿನಂತ್ಯಾ ಹೇಳುವದಲ್ಲ. “ನಿಮ್ಮ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸಾ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ವಿನುವುದು?” “ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸಿರುವಿರೋ?” ಎಂದು ಆತನು ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಕೇಳಿರುವದಲ್ಲ, ನಮನ್ಯೇಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೆ “ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸಿಲು” ಎಂದು ಆತನು ಎಂದೂ ನಲಹ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಯೇಸು ಎಂದೂ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯನ್ನು ಶ್ರಜ್ಞರಹಿಡಿಸಲಾಗಿ. “ಹೃಧ್ಯಾಸವಾದ ಶ್ರನರಾ ವರ್ತನಾಗಳಿಗೆ” ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಜ್ಜಲಸಿದನು. ಆದರೆ ಆತನು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತ್ವರಿತಾದಿಸಿದನು. ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಹೆನ್ನರು ಹಿಡಿದು ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನಲ್ಪಟ್ಟವನೆಂದು ಬೈಬಿಲಾನಿಲ್ಲ ದಾಲಾಲಿಯಾದ ಒಬ್ಬನೇ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇತುನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಲಾಕ 22:31, 32). ಯೇಸುವಿನಿಂದಿಗೆ ಎಂದೂ ನಾಬಕವಾಗಿ, ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿ, ಹೊರತ್ತದರ್ಶನವಾಗಿ, ಕಾದಂಬಲೀಕರಿಸುವದಾಗಿ, ನಂಗಿರೆತ ಕಾಯುತ್ತಮ ವಾಗಿ ಇರಿಲ್ಲ. ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯ ಯೇಸುವಿಗೆ ಅಧಿಕೃತಪಾದದ್ವಾರಿತ್ತು.

ಯೇಸುವಿನಿಂದಿಗೆ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯ ಶ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಾಗಿದ್ದುದು ಸಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ ನಮ್ಮೀಗಳ ಹೆಚ್ಚಾದಪಿಲಿಗೆ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯ ಹೊಲಾಪಕ್ಕೆ ಸೀದ್ಧತೆಯಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವಿನಿಂದಿಗೆ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯೇ ಹೊಲಾಪವಾಗಿತ್ತು! ತೀನುನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧ್ಯಾಸನೆಯು ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು, ನೇವೆಯು ಬಹುಮಾನವಾಗಿತ್ತು, ರಕ್ತದಂತೆ ನುಲಿದ ಬಿಪಿನ ಹಸಿಯು ಎಣ್ಣ ಇತ್ತು? ಗಾಲಾಯ ನಮುದ್ರದ ಬಿಜಯಲ್ಲ ಅಲ್ಲ, ಹಿಲಾತನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲ ಅಲ್ಲ, ನೊಲ್ಲಿಧಾದಲ್ಲ ಅಲ್ಲ. ಗೈತ್ತಿಮನೆಯಲ್ಲ (“ಧೂಕಾರನ

ಗಾಣದಲ್ಲಿ”) ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲ ಇದ್ದಾಗ್, “ಬೇವರು ರಕ್ತದ ಹಸಿಗಳಿಂತೆ ಸುಲಂತು” (ಲಾಕ 22:44). ಹಲ್ಲಕ್ಕೆಯ ಬಂದಾಗ ಯೇಸುವು ಜಯಹೊಂದಿದನು, ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ಈ ಮೊದಲು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲ ಅದನ್ನು ನಾಥಿಸಿದ್ದನು. ದೇವರಿಗೆ ಅಧಿಂಂದಾಗಿಲ ... ನಂಭೂಟಾಣವಾಗಿ ದೇವರಳ್ಲ ನಂಬಿಕೆಯಡಿಲ ... ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾವು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲ ನೋಲುವದಲಿಂದ ನಾವು ಜೀವನವದಲ್ಲ ನೋಲುತ್ತೇವೆ! ಯೇಸುವಿಗೆ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರಲಲ್ಲ. ತಿಮ್ಮಣನವು ಕಲ್ಪಾಲಯಲ್ಲ ಅಲ್ಲ, ಅದರೆ ಗೆನ್ನೇ ಮನೆಯಲ್ಲ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು! ಸಿಜವಾಗಿಯೂ, ಆತನು “ಶ್ರಾಧಿಸುವ ತೀಸುನು” ಆಗಿದ್ದನು.

ನಮಯೆಗಳು

ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಯೇಸುವಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಿಸುವಷ್ಟು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿತ್ತು, ನುಖಾರೆಗಳ ಬರಹಗಾರರು ಯೇಸುವಿನ ಜೀವನವಲ್ಲ ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಇಷ್ಟತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ದಾಬಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆತನು ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿದನು - ಆದರೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿರಲಲ್ಲ. ಆತನು ಎಂದೂ ಆವಸನರಹಿತಾಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ಒತ್ತಡದಲ್ಲ ಇರಲಲ್ಲ. ನುಖಾರೆಗಳ ಲೇಳಿಕರು ನೂರಿಂದತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಂದರ್ಶನಗಳನ್ನು ದಾಬಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ - ಯೇಸುವು ಯಿವಕರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಯನ್ನರೊಂದಿಗೆ, ನಷ್ಟಪರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಪರೊಂದಿಗೆ, ಬಳ್ಳಯೆವಂತರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಡಪರೊಂದಿಗೆ, ಒಕ್ಕೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟಪರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನ ತಾಳ್ಳೆಯ ಆಳ್ಳಯಕರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಆತನು ಹಲ್ಲಾಣನಾಗಿದ್ದನು, ಬಲಶಾಲಯಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ದಯಿಯಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು - ಆದಾಗ್ನ್ಯ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನನ್ನು ಎಂಡಿಸಲು, ಇಂತೆ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲವೇ ತಪ್ಪು ಹಿಡಿಯಲು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದರು! ಯೇಸುವಿನ ಕುಟುಂಬ, ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು, ಮತ್ತು ಆತನ ವೈಲಿಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಎದುಲಿಸಿದ್ದು. ಆತನ ದೀನತ್ವೆ ಇದು ಒಂದು ಕಾಷಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧಿಸಲು ನಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಲಿಂದ ಆತನು ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು.

ಮುಂಜಾನೆ ಇನ್ನು ಚೊಳ್ಳಿಯಾಗಲೇ ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದನು (ಮಾರ್ಕ 1:35). ಆತನು ಜನಲಿಗೆ ನೇಂಬೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಆತನು ದೇವರನ್ನು ನಂದಶಿಂಸಿದನು. ದಿನಪೆಲ್ಲಾ ಶ್ರಾಧಿಸುವದರಳ್ಲ ನಡೆಯಲಿ. ಶ್ರಾಧಿಸಲು ಬೇಗನೇ ಏಜಲ. ದಿನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಬೇಕಿದ್ದಳ್ಲ, ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೇಗನೇ ಏಜಲ. ಶ್ರಾಧೆನೆಗಾಗಿ ಬೇಗನೇ ಏಜದಷ್ಟು ನೀವು ಮೈಗಳ್ಳರಾಗಿರುವಿರುತ್ತೇ? ಶಿಕ್ಷಿನ ಕೌರತೆಯಿಂದ ಅನೇಕರು ಒಹಕಳ್ಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧೆನೆ ಮಾಡಲಾರದಪ್ಪು ಎಂದೂ ಬಹಳ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿರಲ್ಲ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಒಂದು ನಮಯವನ್ನು ಒಂದು ನ್ಫಿಜವನ್ನು ಒಂದು ದಿನಜಲಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು, ಯಾವುದೇ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದರಿಂತ, ಕಲಿಣವಾದ ಕೆಲನವಾಗಿದೆ - ಆದಾಗ್ನ್ಯ ಅದು ನಮ್ಮ ಆನಂದಪೂರ್ವ, ನಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವ ಆಗಿದೆ.

ಯೇಸುವು ಉಂಟ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು ಲಾಕ 24:13-35, ಶಿಲುಬೆಯ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲ ನೋಲುಹೊಳೆ ಶಿಷ್ಯರು ಎಮ್ಮುಕುಲಿಗೆ ನಡೆದು ಹೊಳೆನ್ನುಡ್ಡ ಮನೋಳಹರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧಿಸುವರಿಗೆ ಆವರು ಆತನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿ (ಲಾಕ 24:30, 31). ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧಿಸಿದಾಗ ಆಳ್ಳಯಕರವಾದ ನಂಗಿಗಳು ನಂಬಬಿಸಿದವು! ಹರಲೋಕವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು,

ಮತ್ತು ದೇವರು ಯೇಸುವನ್ನು ಆತನ ಬಾಹೀನ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದನು (ಲಾಕ 3:21, 22)! ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಮೋಳೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾಯರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಾಂತರ ಹೊಂದಿದನು (ಲಾಕ 9:28-30). ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ದೇವರೂತನು ಆತನನ್ನು ಬಲಪಡಿನಾಗಿ ಬಂದನು (ಲಾಕ 22:43, 44). ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದಾಗ ನಂಗತಿಗಳು ನಂಭಬಿಸಿದವು! ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದ್ದಲಿಂದ ಲಾಜರನು ನತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಜ್ಜನಲ್ಲಿಟ್ಟನು (ಯೋಹಾನ 11:41-43). ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅಗ ಗುಡಿಗಿತ್ತು (ಯೋಹಾನ 12:27-33). ಅನುದಿನದ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಉಹಕಾರ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತಿಪಡಿಸಲು ಚೇಜು ಅತ್ಯಾತ್ಮಪುರಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಮಲಗುವ ಸಮಯವೂ ನಷ್ಟ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿಯ ಜೀವನ ಅಸ್ತಿವಾರಹಾಕಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು. ನಾವು ಶಾಂತಿನತಕ್ಕದ್ದು. ನಾವು ನಷ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಂತಿನುವದನ್ನು ತಪಾಯಿತಕ್ಕದ್ದು.

ಯೇಸು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು (ಖಮಃ ಅನೇಕನಲ). ಅಪ್ಪೊನ್ನಲರನ್ನು ಅಯ್ಯಿಷಾಡುವ ಮೊದಲು ಯೇಸುವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು (ಲಾಕ 6:12). ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ನುಲಭವಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಓಸಿಯ್ ಕ್ರೀಕದ ಪೀರಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಒಂದು “ಮೆಜ್ಜಿಕೆಯ ದಿನ್ನೆ”ಯಾತ್ರೆ. ಈ ದಿನನಿತ್ಯದ ರಾಧಿಯನ್ನು ಸಮಯವು ಬದಲಾಯಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ನಾನು ಶಾರ್ತಾಕ್ಯಾಲವನ್ನು ಮೆಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ದಿನವನ್ನು ಶಾರ್ತಾಂಭನುವದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಯೇಸುವು ಒಬ್ಬನಾಗಿಯೇ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು! ಓದಿಲ ಲಾಕ 5:16; 9:18; 22:41; ಮತ್ತಾಯ 14:23. “ಮಿತಾಂತರಳ್ಯಾಯ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿಯನ್ನು” ಈಲತು ತೀಕ್ಕನು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದಂತೆ ರೂಢಿಸಿದನು. ಆತನು ಜೀದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಣಿಸಿದೆ ಮಾಡುತ್ತ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದಾಗಲ್ಲ! ಸಭಾಕೂಟದಳ್ಯಾಯ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಕ ಕೆಲವೊಂದು “ತ್ಯೇಕತೆ” ಇರುತ್ತದೆ. ಲಾಕ 9:18ರಳ್ಯಾ ಒಂದು ಕುತೂಹಲ ಭಲತ ನಂಗತಿ ನಂಭಬಿಸಿತ್ತು: “ಆತನು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಶಾಂತನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನ ಕೂಡ ಇದ್ದರು ...” ಇದು ಗುಂಪು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿಯಾಗಿರಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದು ರಹಸ್ಯ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿಯಾಗಿರಿಲ್ಲ. ಆತನು ಬಯ್ಯಿರೆಯಾಗಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದೆ ಅಪ್ಪೊನ್ನಲ ರೊಂದಿಗೆ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಕ್ಕೆಪಣಾಗಿದ್ದನೇ? ಇದು “ಮೌನ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿ” ಆಗಿತ್ತೋ? ಒಬ್ಬನು “ಮೌನವಾಗಿ” ಶ್ರಾಂಕಿಸಬಹುದೇ? ಒಂದು ಜನಸಮಾಹದಳ್ಯಾಯೂ ನಾವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಬಹುದೇ? ಕೇಳಬಂಧ ಮಾತುಗಳ ಇರಲೇಬೇಕೇ? ಯೇಸುವು ಒಬ್ಬನಾಗಿಯೇ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು; ಯೇಸುವು ಆತರೊಂದಿಗೂ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು. ಯೇಸುವು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು.

ಕಾರಣಗಳು

ಆತನು ಅನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಯ್ದನಿರತನಾಗಿದ್ದಾಗ ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು. ಆತನ ಉದಾಹರಣೆಯ ನಷ್ಟ ನೋಲನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಹಡಿಸುತ್ತದೆ - ನಾವು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದೆ ಮಾಡಲಾಗಿದಷ್ಟು ಕಾಯ್ದನಿರತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆತನ ಬಹಿರಂಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಉನ್ನತಿಯು, ಯೇಸುವು ತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೊಳಗಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದೆ ಮಾಡುವಾಗಿತ್ತು (ಲಾಕ

5:15, 16). ಶ್ರೀಸಿದ್ಧಿ, ಯಶಸ್ವಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಪೂರ್ವನಕರವಾದ ಶೋಳಣನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಶ್ರಾಧ್ಯಾನವೆಯ ನಮಯವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಯ್ದೆನಿರತರಾದಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಾಧ್ಯಾನವೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯರುತ್ತದೆ. ದಜೀಪು ನಹ ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಧ್ಯಾನಾ ಜಿಂಬಿ ತವನ್ನ ತಂತ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಿಶೇಷವಾದ ತೆಮ್ಮಾನನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವೇದಲು, ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು. ಶ್ರಾಧ್ಯಾನವೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಧಿಧಾದ ಪುಸ್ತಕವು ಜಾರ್ಜ್ ಬಿಟ್ಟರ್ ಅವಲಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು.¹ ಯೇಸುವಿನ ಶ್ರಾಧ್ಯಾನಾ ಜಿಂಬಿತದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಷ್ಠಿವಾದ ವಿಷಯವು ಕ್ರಿ. ೪. ಬೌಂಡ್ಸ್ ಅವಲಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು.² “ಅತನ ಜಿಂಬಿತದ ದೊಡ್ಡ ಕಾಲಗಳು ಶ್ರಾಧ್ಯಾನವೆಯೋಂದಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟವು ಮತ್ತು ಕಿಲೆಟ ಹೊಂದಿದವು” ಎಂದು ಅವನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾನೆ³. ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಭಾಸ್ತಿಸ್ತದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು (ಲಾಕ 3:21, 22). ಹಷ್ಟೆರಡು ಜನರನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು (ಲಾಕ 6:12-16). ಅತನು ರಾಹಾಂತರ ಬೆಳ್ಟದ ಮೇಲೆ ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು (ಲಾಕ 9:28-36). ಶಿಲುಬೆಯ ವೇದಲು ಅತನು ಗೆತ್ತೇಂಮನೆಯಲ್ಲ ಶಾಧಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 26:36-46). ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಜಿಬಿತರಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೈಲುಗಲ್ಲುಗಳ ವೇದಲು, ಅವರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಗಳ ನಂತರದ ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು. ನಮ್ಮ ಸ್ವರಚೀಯವಾದ ತೆಮ್ಮಾನನಗಳು ಶ್ರಾಧ್ಯಾನವೆಯಿಂದ ಹೇರಿಗೆ ಬರಬೇಕು.

ನಂದಿಗ್ರಹಣಿತ್ವಿಗಳ ನಮಯಗಳಲ್ಲ ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು. ಅತನೆಂದೂ ದೇನೆಗಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅತನು ತನ್ನನ್ನು ಜನರು ರಾಜಕೀಯ ಅರನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಹೊಂಡಾಗ, ಅತನು ಶ್ರಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೊಳಣು (ಯೋಹಾನ 6:15). ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ತನ್ನನ್ನು ಜಿಬ್ಬೆ ಓಡಿಹೊಂಗುವ ವೇದಲು ಅತನು ಅವಲಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು. ಅತನು ಗೆತ್ತೇಂಮನೆಯಲ್ಲ ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು. ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಅತನು ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು.

ನಿಷಾಯಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿ, ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದನು. ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ನಮಯದಲ್ಲಿ ನಹಾಯಕಾಗಿ ನಾವು ಶ್ರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ಪರಿಹಾರಗಳಾಗಿ ನಾವು ಅತನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯತೆಯದೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಯಶಸ್ವಿ ನಮ್ಮ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಜುಕುತ್ತದೆ. “ದೇವರ ಜಯಗಳಾಗಿ” ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ದೀನರನಾಗಿ ಇಡುತ್ತದೆ.

ಅತನು ಮರಣವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಯೇಸುವು ಶ್ರಾಧಿಸಿದನು. ಇಜಿಯ 5:7 ಅಕರ್ಜಿಸುತ್ತದೆ: “ತ್ವಿನ್ನನು ತಾನು ಭಾಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮರಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಹಾಡಿತ್ತನಾಗಿರುವಾತನಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಕಾಗುತ್ತಾ ಕಟ್ಟಿರನ್ನು ಸುಲಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರಾಧ್ಯಾನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳನ್ನು ನಮಹಿಸಿ ದೇವರ ಮೇಲಿಂ ಭಯಭಕ್ತಿಯ ನಿಖಿತ್ತ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟನು” (1) ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಜೀವನಕಾಗಿ ಕಾಗುತ್ತಾ ಕಟ್ಟಿರು ಸುಲಿಸಿದನು. (2) ದೇವರು ಅವನನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. (3) ದೇವರು ಅತನನ್ನು ಕೇಳಿದನು, ಅದಾಗ್ಯ ದೇವರು “ಇಲ್ಲ!” ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು! ಯೇಸುವು ದೇವದೂತರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 26:53). ಅತನು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ತಂದೆಯ ಹೊಳಣಾನೆಯಲ್ಲ ಜಿಬ್ಬೆನು!

ನವಕಾರಿಯಾದ ನಂಗತಿಗಳು

(1) ಯೇಸುವು ಅಧಿಭಾರತೀಯಾಗಿದ್ದಾಗು, ಅಧಿಭಾರತೀಯ ಅಸ್ತಿಪಾರವಾದದ್ದೂ

ನಿಜಾದಯಕ್ತವಾದದ್ವಾ ಆಗಿತ್ತು ಇಜ್ಞಾಯ 5:7 ಮತ್ತು ಲಾಕ್ 22:40-46 ನೇರಾಡಿಲ. ಯೋಹಾನನು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಕೇವಲ “ತಾನು” ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಸಿದನು. ಯೋಹಾನನೆಲ್ಲ ಯೀಂನುವು “ತಾಸಿನ” ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿಸಿ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾಥಿನುವದನ್ನು ನಾಪು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. “ತಾನು” ಬಂದಿದೆ. ಈಗ “ತಾನು” ಅವನ ಜಯವಾಗಿತ್ತು. ಯೀಂನುವು ಬಲಪಶುವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಜಯಶಾಲಾಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಷಾಫಿತನುವ ಹೊದಲು ದೇವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಿಜದಿದ್ದನು: “ಇಲ್ಲ, ಮಗನೇ, ಇಲ್ಲ!” ಇನ್ನೂ ಆತನು ಷಾಫಿತನೀಡನು. “ಈ ಹಾತ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕು” ಮೂರು ನಲ ಆತನು ಷಾಫಿತನೀಡನು: ಅದೇ ಉತ್ತರ ಬೆರು ರಕ್ತದ ಹಸಿಗಳೋಹಣಾದಿಯಲ್ಲ ಇತ್ತು! ಯೀಂನುವು ಗೆತ್ತೆಮನೆಯಲ್ಲ ಷಾಫಿತನೀಡಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಷಾಫಿತನುವದಿಲ್ಲ. ಮೂಲ ತತ್ವವು ಯಾವುದು? “ನನ್ನ ಜಿತ್ತುವಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತುವೇ ನೇರವೆಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ...”

ಹೊದಲು ಷಾಫಿತನೀಡಿ! ಯಾಕೆ? ಅಧಿಭಾವಿತಿ! ನಾಪು ಅಧಿಭಾವಾಗುವ ವರೆಗೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಷಾಫಿತನೀಗಳು ನಮಃಕಣಿಯ, ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆಯ ಷಾಫಿತನೀಗಳಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯು ನಿಲಂಜ್ಯಾಯಾಗಿದೆ, ಮರಣಾಂತರ ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯು ಮಹಾ ಆಶಿವಾದವನ್ನು - ಮಾನವ ಜಿತ್ತದ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕುವಿಕೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ. “ತ್ರಿಸ್ತನೋಂದಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ...” (ಗಳಾಯ 2:20) ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲ ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯಿದೆ; ಅಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮರಣಿದೆ. “ನಾನು ದಿನಾಲೂ ನಾಯಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ” (1 ಕೇಳಿಂಥ 15:31) ಎಂದೂ ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು. ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯು “ನಾನ್ನಾರ್ಥ” ಹಾಪಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ: ಸ್ವಯಂ ತೃತೀಯ, ಸ್ವರ್ಗಾರವ, ಸ್ವ-ಕಸಿಕರ, ಸ್ವಯಂ ಪೋನ, ಸ್ವಯಂ ತಿರನ್ನಾರ್ಥ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ದೇವರು ಏನೂ ಇಲ್ಲದ್ದರೆಂಬೆಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ವಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಇಲ್ಲವಾದ ದಕ್ಕಿ ಇಂಸಲ್ವಡಿಂಬೆತು. ಇದು ಜಿತ್ತವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕುವುದಾಗಿದೆ, ಜಿತ್ತವನ್ನು ನಾಶಹಡಿಸುವದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹಲಿಶ್ಯಾದ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಿಡುವದು ಯಾವಾಗಲೂ ಪುನರುತ್ತಾಸದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿನಲ್ಪಣಿದೆ, ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಬಲದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಷಾಫಿತನೆಯನ್ನು ನಮಃಕಣಿಯ ಷಾಫಿತನೆಯನ್ನು, ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯ ಷಾಫಿತನೆಯನ್ನು, ಬಿಡುಗಡೆಯ ಷಾಫಿತನೆಯನ್ನು, ಆಮೇಲೆ ಪುನರುತ್ತಾಸದ ಷಾಫಿತನೆಯನ್ನು ಷಾಫಿತನುತ್ತೇವೆ. ಯೀಂನುವು ರೊಣಿಗಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ನಂಜಿದ್ದನು (ಪ್ರತಾಯ 4:1-4). ಪುನರುತ್ತಾಸಕಾಗಿ ಆತನು ದೇವರನ್ನು ನಂಜಿದ್ದನು.

(2) ಯೀಂನುವು ತನಗಾಗಿ ಷಾಫಿತನೀಡನು. ತಾಪು ಅಂಥ ಷಾಫಿತನೀಗ ಮೇಲೆ ಇರುವೆಂದು ಯೋಜಿಸುವ ಕೆಲವು “ಶ್ರೀಷ್ಠಿ... ಭಕ್ತಿವಂತರನ್ನು” ತೊಂದರೆಷದಿನುತ್ತೇವೆ. ಯೋಹಾನ 17ನ್ನು ಸಮಿಪದಿಂದ ಓದಿಲಿ. ಯೀಂನುವು ಹೊದಲು ತನಗಾಗಿ ಷಾಫಿತನೀಡನು! ಆತನು ತನ್ನ ಮರಣದ ಮುಖಾಂತರ ತನ್ನ ಮಹಿಮಾಗಾಗಿ ಷಾಫಿತನೀಡನು. ಆತನ ಷಾಫಿತನೆಯಲ್ಲ ಬಿರೋಧಾಭಾನವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. “ಷಾಫಿತನೆಯು ಆತನ ಬಲದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಆತನ ಜೀವನದ ಸಿಯಮವಾಗಿತ್ತು, ಆತನ ಶುದ್ಧೆಯ ತೈಳಣಿಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನ ಬ್ರಹ್ಮಯಾದ ಮೂಲವಾಗಿತ್ತು, ಆತನ ಅನಂತವಾಗಿತ್ತು, ಆತನ ಅನೆಜ್ಯಾನ್ಯಾಸೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಬಲವಾಗಿತ್ತು” ಎಂದು ಈ. ಎಷ್ಟು ಬೌಂಡ್ಸ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.⁴ ಅಧಿಭಾವಾದ ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮಣಿಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಷಾಫಿತನುವರು!

(3) ಯೀಂನುವು ಇತರರಾಗಿ ಷಾಫಿತನೀಡನು. ಯೋಹಾನ 17ನ್ನು ಹುನಿಸಿ:

ఓదిల. ఆతను అప్పేరాన్నలలగాగి ష్టూఫింగ్ సిదను; ఆతను సబ్బేగాగి ష్టూఫింగ్ సిదను; ఆతను నమగాగి ష్టూఫింగ్ సిదను. ఆతను తన్న వ్యోలిగిజగాగియిఉ ష్టూఫింగ్ సిదను (లూక్ 23:34; మత్తాయ 5:44). శిలుబేయ బణయల్ల ఆతను తన్న తాయగాగి ష్టూఫింగ్ సిదను, ఆకేయ జోఎహాననే మాడబీలేందు యోఎహానసిగే ఆజ్ఞాపించినాడను. ఆతను హలశుద్ధాక్షరిగాగి ష్టూఫింగ్ సిదను (యోఎహాన 14:16).

(4) లహంకారదొందిగే యీఎను ష్టూఫింగ్ సిదను. నావు దేవపరమ్మ నేనెలడుచాగి, నావు చౌనండల్ల న్యంబుతరాగుత్తేంచే మత్తు కృతజ్ఞతేయింద ఆజ్ఞాయింజితరాగుత్తేంచే. ఆకారక్యాగి, యతస్మీ సేచేగాగి, లాజిరనమ్మ ఎజ్యసిద్ధక్యాగి యీఎనువు దేవపరిగి కృతజ్ఞతే నల్లసిదను. అన్తియింద ఆతను ష్టూఫింగ్ సిదను. ఆతన బేచరు రక్తద కనియింతె నులయితు. యీఎనువు “ష్టూఫింగ్ సుప క్రిస్తు”నాగిద్దానే.

“తప్పానే, నాను ష్టూఫానేయల్ల నంజికే ఒప్పచదిల్ల.

నాను నిన్నల్ల నంజికేయముత్తేణే.

నంజికేయల్ల ష్టూఫానుపచిస్త్తు ననగే కలును.”

ఓప్పచిట్ల

¹George A. Buttrick, *Prayer* (New York: Abingdon Press, 1942). ²E. M. Bounds, *The Reality of Prayer* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1924).

³Ibid., 70. ⁴Ibid., 73.